

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

19 נובמבר 2020

תלה"מ 20-10-41215 א. נ' ע.

לפני כבוד השופט ארז שני

התובעת: א. א.

נגד

הנתבע: ק. ע.

נוכחים:

התובעת ובא כוחה – עורך דין דן לימור (מטעם הסיוע המשפטי)
הנתבע בעצמו

פסק דין

ביום 21.10.2020 הניחה לפניי אם לילד כבן 9 שנים ומחצה תובענה שהוגדרה במהותה כ"חיוב האב לפגוש את בנו רק במרכז קשר".

אל תיפול טעות – סעיפי העתירות שבסעיף 31 לכתב התביעה מצביעים למעשה כ"חוט השני" על כוונתה של התובעת, לאמור כי האב יפגוש את בנו רק פעם בשבוע במרכז קשר ובלא הגבלת זמן תוך שהיא חותרת להטלת פיקוח על האב לגילוי מצבו הרפואי ולהתנות את גילוי מצבו הרפואי (וראה סעיף 31.4) כתנאי לעצם קיומם של מפגשי הקטין עמו.

מדובר בסעד חמור. לא בנקל יבוזבוזו משאבי הציבור שהם דלים ממילא ולא בנקל תוגבל זכות המפגש של אב עם יוצא חלציו. צריכים הדברים לטעם כבד משקל שהוא יותר מאשר אמירתה של האם שהיא חושבת, כאמא, שזו ה"תרופה" הראויה.

סברתי כי אין כל תאימות בין המתואר בכתב התביעה ובדברי האם לבין הסעד המבוקש.

נטען, בין השאר, כי האב הוא חולה אפילפסיה ובשעה שמקבל הוא התקף אין הוא משגיח על הקטין ובכלל, הדבר מבהיל את הקטין.

אומר בקול גדול – השענת התביעה בין השאר על טיעון שכזה נוגדת את הדין. אדם שהוא חולה אפילפסיה ויש לו ילד חייב לטפל בעצמו ואני מניח שכך עושה האב. עצם היותו של אדם לוקה באפילפסיה אינה הופכת אותו למי שצריך לראות את ילדיו במרכז קשר וחרדנותו של ההורה האחר גם היא אינה טעם להפניה למרכז קשר.

הטענה כי הקטין יכול להיחשף למראה חולה אפילפסיה גם בה אין ממש.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

19 נובמבר 2020

תלה"מ 20-10-41215 א. נ' ע.

לא מעט ילדים חיים עם הורים הסובלים מלקויות קשות הרבה יותר מאפילפסיה, מי מהם נכווה, מי מהם נכה או חולה קשה ועדיין, סובר הדין הישראלי כי ילד מקבל את הורו כפי שהוא ואפילפסיה אינה טעם לשלוח ילד למרכז קשר, בין אם שמחה האם בכך ובין אם לאו.

טוענת עוד האם כי יש לשלוח את הקטין לראות את אביו בפיקוח בלבד, שכן היא מדובבת את הקטין ולמדה שהקטין הולך עם אביו לים בשעות שמש מסוכנות, חוצה עמו את הרמזור שעה שהוא אדום, מכריח את הקטין לשטוף את הבית שלו ובכלל, האב צועק.

כאשר כך מנומקת תובענה מלמד הדבר יותר מאשר על התובע, אלא על התובע. הבה נדע – כאשר קטין נמצא אצל אחד ההורים עליו האחריות לשמור על הקטין. ההורה האחר אינו יכול להכתיב להורה השני מתי ולכמה זמן ילך לים, השאלה איך לחצות את הכביש עם האב (עניין שבכלל מוכחש על-ידי האב) או כיצד לרכב על אופניים חשמליים וכו' – איש לא מינה את האם לדובב את הקטין ולשלול מן האב את זכותו לשהות עם הקטין, הואיל והאב "גילתה" ומי יודע כיצד נעשה הדיבוב, שהקטין חצה באור אדום או רכב על אופניים ללא קסדה, אם בכלל.

הטענה של האם בסעיף 16 כי התובע צרח עליה אזי מן הסתם הוא צועק על הקטין אינה טעם להפנות קטין למרכז קשר, גם לא "אבחנתה" של האם שהאב, שאינו אהוב עליה, יותר בקטין צלקות נפשיות.

אוסף ואומר כי כאשר הורה בוחר לנקות את ביתו יחד עם בנו בן התשע, הוא מבצע פעולה לגיטימית לחלוטין שיש בה גם אלמנט חינוכי, אפילו אם הדבר לצנינים בעיני האם.

לו היו הדברים נעצרים כאן הייתי דוחה את התביעה מחוסר עילה ומחייב את האם בהוצאות כדבעי.

אלא ששני הצדדים מסכימים, לאור טיב יחסיהם, כי עדיף שתהא עובדת סוציאלית מעורבת ועדיף שהצדדים יקבלו הדרכה הורית, שכן האב טוען שהאם פועלת שוב, שוב ושוב כדי להצר את הורותו בקטין ולפגוע בזכויותיו לקשר עמו.

ניתנות סמכויות לפקידת הסעד אשר במחלקת הרווחה בעיריית ..., זאת על-פי סעיפים 19 ו-68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות לקבוע, לשנות, לצמצם ואף להרחיב את סדרי השהות שבין כל אחד מיחיד ההורים לבין הקטין. תוקף המינוי לשנה.

אגב הפעלת סמכויותיה, לא תהא פקידת הסעד נזקקת להסכמת הצדדים או מי מהם.

אבקש משירותי הרווחה להפנות את שני הצדדים להדרכת הורים והפניה זו היא חלק מפסק דיני זה.

כאשר נמצא הקטין אצל כל אחד מיחיד ההורים, רשאי כל הורה לשוחח עם הקטין פעם ביום.

ההורה עמו שוהה הקטין חייב לאפשר את השיחה, אך לא יותר משיחה אחת ביום.

משמעות הסכמת הצדדים לאפשר קשר עם הקטין אינה היתר לתקשורת בתדירות גבוהה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

19 נובמבר 2020

תלה"מ 41215-10-20 א. נ' ע.

1
2
3
4
5
6

אין צו להוצאות.

אני מתיר פרסום פסק דיני זה, ללא פרט מזהה כלשהו אודות הצדדים.

המזכירות תסגור התיק.

ניתן והודע היום ג' כסלו תשפ"א, 19/11/2020 במעמד הנוכחים.

ארז שני, שופט

7
8